

[Grethe Philip.]

medmindre han skaffer sig hjælp udefra. Det kan ikke være nogen rimelig ordning for den pågældende. Den anden ting er, at den sammenblanding af unge og ældre, som jeg tidligere har peget på, også er uheldig. Der gives således et eksempel på en tosenkstue med en aldersfordeling på 42 år og 80 år, og der nævnes en anden stue, hvor en 30-årig og en 70-årig ligger sammen. Vi har heldigvis kun forholdsvis få yngre invalider, der er plejehjemspatienter. Det skulle derfor være en overkommelig opgave at få oprettet de fornødne plejehjem, men flere kommuner må gå sammen, måske endog flere amter.

Hidtil har det for gamle mennesker, der ikke oppebar indtægtsbestemt folkepension, ofte været meget svært eller helt umuligt at komme ind på kommunale alderdoms- eller plejehjem, fordi de i første række var forbeholdt folke- og invalidepensionister. I vore dage, hvor det ikke alene er kostbart, men også så godt som umuligt at skaffe pleje til syge gamle i hjemmene, må det føles urimeligt, at en gammel, der sidder med en måske endda ret beskeden pension, selv med påtrængende, åbenbare plejebestbehov skal kunne afvises fra de kommunale hjem alene med henvisning til den pågældendes økonomiske forhold. Jeg forstår lovforslagets § 2 således, at denne praksis nu skal ændres, så at man i højere grad end hidtil ved besættelsen af plejehjemspladserne på de kommunale pleje- og alderdomshjem skal tage hensyn også til ansøgenes helbredstilstand.

Jeg ville være glad, om socialministeren kunne bekræfte, at kommunalbestyrelserne fremover ikke alene kan optage ikke-pensionister på hjemmene, men at de også bør gøre det, hvor helbredstilstanden eller øvrige forhold gør det ønskeligt. Selv med et stigende antal plejehjem vil der stadig være mangel på plejehjemspladser. Dette kan tale for, at man søger at give en bedre økonomisk bistand til de familier, der løser et plejehjemsproblem inden for hjemmets fire vægge.

Selv om det ligger uden for dette lovområde, vil jeg spørge socialministeren, om man har planer om at forhøje det tilskud, som i henhold til boliglovens § 82 kan ydes til husstande, der omfatter en invalid.

Der skal, som vi har sagt nu en del gange, bygges mange plejehjem, og det vil blive dyrt. Hvor dyrt, vil bl. a. afhænge af den standard, der kræves. Vi må stadig afveje hensynet til, at vi bygger noget, der skal kunne stå i mange år fremover, med hensynet til, at der er så stort et behov for flere pladser. Jeg håber, at både kommunalbestyrelser og de godkendende myndigheder vil lægge sig begge disse synspunkter på sinde.

I Skanderborg amt har man i 1960-61 fuldført 2 nye plejehjem. De er forbilledlige, men udgiften til bygninger og inventar udgjorde ifølge en redegørelse for byggeriet henholdsvis 54.500 kr. og 68.500 kr. pr. sengeplads. Det svarer altså til udgiften ved opførelse af et lille enfamilieshus. Det må føre til overvejelser om et standardiseret byggeri. Ville det ikke være rimeligt, om der i lighed med, hvad man finder for andet offentligt byggeri, blev indført en byggekonsulentordning? Og kunne det ikke tænkes, at der kunne opnås besparelser ved udarbejdelse af standardtyper for plejehjem, således som det er sket for åndssvageforsorgens eksterntatskoler? Jeg retter spørgsmålet til den højtærede socialminister.

Må jeg til slut udtrykke min store glæde over, at der nu er givet grønt lys for ombygningen og tilbygningen til en række af vore plejehjem. Endnu vigtigere er det dog, at regeringens økonomiudvalg, så vidt jeg forstår, har besluttet at ville stille sig velvilligt over for alle de foreliggende ansøgninger om byggetilladelser til plejehjem, for så vidt byggeriet kan gennemføres uden at skabe store arbejdsmæssige gener, d. v. s. fortrinsvis byggeri, der kan gennemføres som vinterbyggeri. Jeg mener, det er et meget vigtigt led i hele det arbejde, der nu gøres for at udbygge vore plejehjemspladser.

Med disse ord kan jeg give mit partis tilsagn om en velvillig behandling af lovforslagene, som, så vidt jeg kan se, indebærer meget betydelige sociale forbedringer.

Chr. Madsen: Under behandlingen af det forslag til folketingsbeslutning om plejehjem, som vi fremsatte i november 1961, bebudede den højtærede socialminister, at der skulle komme en betænkning om disse problemer. Der er gået 2 år siden dengang, og nu har vi altså fået en betænkning om